Там, далеко, на Вкраїні,
Сяє сонечко ясне,
Світить людям, та в чужині
Не навідає мене.

Там десь ллються рідні звуки,
Боротьба за люд іде...
Тута ж часом від розпуки
Стигне слово молоде.

Там матуся теплі сльози
З горя щиро вилива...
Тута ж хуга та морози,-
Серце в тузі занива.

Побратими любі, милі,-
Скрізь розкидані вони:
Спочивають у могилі
Чи по тюрмах ждуть труни.